

YAHUDİLİK VE HRİSTİYANLIK CENNETE GÖTÜRÜR MÜ?

(DİNİMİZİN EHL-İ KİTAB'A BAKIŞ AÇISI)

1- İslamiyet ve Diğer Dinler

Allah Teâlâ, yarattığı ilk insan Hz. Adem (a.s.) başta olma üzere, insanlığa rehber olarak peygamberler göndermiştir. Bu peygamberlerden bir kısmına müstakil kitap ve şariat indirmiş, bir kısmına da kendinden önceki peygamberin şariatıyla hükmetme görevi vermiştir.

Hz. Muhammed (s.a.v.) Efendimiz, peygamberler zincirinin son halkasıdır. O Allah'ın insanlığa gönderdiği son dinin ve son kitabın tebliğcisidir. Aslında Allah'ın yeryüzüne gönderdiği bütün dinlerin genel adı "**islam**"dır. Bütün dinlerin esası tevhide dayandığı için, yani özleri "**Haniflik**" olduğu için Cenâb-ı Hakk gönderdiği dinleri böyle tesmiye edilmiştir. Şu kadar var ki, son Peygamber Hz. Muhammed (s.a.v.)'e gönderilen son dinin özel adı da "**İslam**"dır. Rasulüllah (s.a.v.) Efendimiz'in gönderilmesi ve kendisine Kur'an'ın indirilmesiyle önceki bütün dinler Cenâb-ı Hakk tarafından neshedilmiş, iman ve hidayet, son din İslam'a bağlanmıştır.¹

Bu yüzden, Rasulüllah (s.a.v.) Efendimiz'in risaletine erişen her insan ona ve onun getirdiği dine inanmak mecburiyetindedir. Yoksa Allah'a iman etmiş olmaz. Bununla birlikte Müslüman, diğer peygamberlerin de Allah'ın peygamberi olarak gönderildiklerine ve onlara verilen dinlerin/kitapların da bulunduğuna iman eder. Bu husus, bizim iman esaslarımızdan, peygamberlere ve kitaplara imanın bir gereğidir. Müslümanın, önceki dinler ve peygamberlerle olan bağıntısı, sadece onlara iman etmekten ibarettir. İman, teslimiyet ve salih amelde tutunacağı yegâne yol ise, son din İslam'dır.² Zira, gerek ayet-i kerimelerde ve gerekse hadis-

¹ Taberi, *Câmiu'l-Beyân*, I/446; Celâleddin Suyûtî-Mahallî, *Tefsîru'l-Celâleyn* (Kur'an-ı Kerim Hâmişinde), s. 10; Kurtubi, *el- Câmi'*, I/301; İbn Kesir, *Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azim*, I/103; Sâbûnî, *Safvetü't-Tefâsîr*, I/63; Elmalılı; Hak Dini Kur'an Dili, I/372.

² Al-i İmrân, 3/19, 85; vd.

i şeriflerde, önceki dinlerin yürürlükten kaldırıldığı ve üstelik bu dinlerin müntesipleri tarafından tahrif edildiği haber verilmiştir.³

Bu bakımdan, iman esaslarında Müslümanların Yahudi ve Hristiyanlarla ittifak etmeleri mümkün değildir. Zira İslâm “tevhid” dinidir, bugünkü Hristiyanlık ise “teslis” dinidir. Hristiyanlar Hz. İsa (a.s.)’ı tanrı ve Allah’ın oğlu olarak kabul etmektedirler (Maide, 5/72-73). Yahudiler de Hz. Üzeyir (a.s.)’ Allah’ın oğlu olarak kabul etmektedirler (Tevbe, 9/30). “Tevhid” ve “teslis” birbiriyle kesinlikle bağdaşmayan iki zıt şeydir. Tevhid ile teslis’i aynı görmek, apaçık sapıklıktır. Müslümanlar, Allah’ın gönderdiği bütün kitapların Allah tarafından indirildiğine iman ederler. Dolayısıyla, o günkü Tevrat ve İncil’i de gönderdiğine iman ederler. Şu kadar var ki Tevrat ve İncil, daha Rasulüllah Efendimiz’in risaleti öncesinde, müntesipleri tarafından tahrif edilmiştir. Musevîler ve Hristiyanlar ise Kur’ân-ı Kerim’in hak bir kitap olduğunu kabul etmezler. Müslümanlar, Hz. Musa (a.s.)’a ve Hz. İsa (a.s.)’a da dahil olmak üzere bütün Peygamberlere iman ederken, Yahudi ve Hristiyanlar Hz. Muhammed (s.a.v.)’in peygamberliğini reddederler. Dolayısıyla Yahudî ve Hristiyanlar İslâmiyet’i de inkâr ederler.⁴

Bundan dolayı, Kur’an ve sünnet’e, bunların getirdiği haber, esas ve hükümlere inanmayan, Rasulüllah (s.a.v.) Efendimiz’in peygamberliğini ve risaletini kabul etmeyen bir kimse, asla iman etmiş olamaz. Hz. Peygamber Efendimiz’e ve onun getirdiklerine iman ve teslimiyet, Allah’a imanın bir gereğidir.

2- Al-i İmran Sûresi’nin 19. Âyeti’nin Anlamı

Kur’ân-ı Kerim’deki "*Allah katında din İslâm’dır*"⁵ ayetinde kastedilen, bütün semavi dinler değil, son din **İslamiyet**’tir. Kur’an-ı Kerim, bunun dışında aranan yolların da asla kabul edilmeyeceğini ve bu arayışa yeltenenlerin hüsrana

³ Bakara, 2/75, 79, 120, 145, 146; Ali İmran, 3/20, 78; Nisa, 4/46; Maide, 5/13, 14, 41; A’raf, 7/157-158; Fetih, 48/13; Saff, 61/6, 7; vd.; Buhari, Tefsir, 11 (No: 4485); İ’tisam, 25 (No: 7362); Tevhîd, 51 (No: 7542); Ebu Davud, İlim, 2 (No: 3644); Ahmed, III/387, 470, 471; IV/265, 266. vd.

⁴ Geniş bilgi için bkz. Osman Cilacı, Dinler Tarihi, s. 144- 156, 311-329. Ayrıca bkz. Maide, 5/72, 73; Tevbe, 9/30.

⁵ Ali-İmran, 3/19.

uğrayacaklarını haber vermiştir.⁶ Dolayısıyla Allah katında geçerli olan tek din, son din İslamiyet'tir. Kurtubi, ayetteki “İslam”ın, “iman” anlamında zikredildiğini ifade etmekte ve imanın tanımını da Cibril hadisinde⁷ olduğu şekliyle aktarmaktadır.⁸ Bu bağlamda İslam alimleri, “**Zarurat-ı Diniyye**”yi⁹ kabul etmeden imanın sahih olamayacağı konusunda hem fikirdir.¹⁰ Peygamber (s.a.v.) Efendimiz’ iman, zarurat-ı diniyye’nin en önemli esaslarındandır. Nitekim Hz. Muhammed (s.a.v.)’in peygamberliğine inanmak, kelime-i şهادetin iki temelinden biridir.

Öyleyse semavi dinlerin genel adının “**islam**” olması, bugünkü şekliyle Yahudi ve Hristiyanlığa hidayet dini olmaları hakkını vermez. Yukarıda belirtildiği gibi, Rasûlullah (s.a.v.) Efendimiz gönderildikten ve ona Kur’ân-ı Kerim indirildikten sonra diğer dinlerin ve kitaplarının hükmü yürürlükten kaldırılmıştır. Bu yüzden Hz. Peygamber (s.a.v.), Tevrat ve İncil okumayı Müslümanlara yasaklamış, “*onlarda ki bilgileri ne kabul edin ne inkâr edin*” diye de uyarıda bulunmuştur.¹¹

2- Bakara Sûresi’nin 62. Âyeti’nin Anlamı

Diyalogcuların ve ılımlı İslam taraftarlarının sıkça delil getirdiği Bakara Suresi’nin 62. ayeti,¹² Hz. Peygamber (s.a.v.)’e risaletin verilişinden sonra gelen Yahudi, Hristiyan ve Sâbiîlerden, Allah’ın birliğini kabul etmeleri ve iyilik sahibi

⁶ Al-i İmrân, 3/85.

⁷ Buharî, İmân, 37; Müslim, İmân, 1.

⁸ Kurtûbi, el-Câmi’, IV/33.

⁹ “Zarûrât-ı diniyye” ve Allah katında imanın sahih kabul edilebilmesi için gerekli şartlar için bkz. <http://www.ahmetgelisgen.com/Makale-Detay.aspx?ID=35#202905129>

¹⁰ Bkz. Bakara, 2/85, 145, 146, 285; Al-i İmran, 3/19, 20; A'raf, 7/157-158; Fetih, 48/13; Nisa, 4/65, 136, 150; Ahzab, 33/36; Serahsi, Bulûğu’s-Sûl fi’l-Usûl, I/73; Teftâzânî, Şerhu’l-Akâid, s. 153; Ebu’l-Izz Ali b. Ali, Şerhu’l-Akâidet-i-Tahâvî, I/403, II/529, 552; Ömer Nasuhi Bilmen, Muvazzah İlm-i Kelam, s. 102, 103.

¹¹ Buhari, Tefsir, 11 (No: 4485); İ’tisam, 25 (No: 7362); Tevhîd, 51 (No: 7542); Ebu Davud, İlim, 2 (No: 3644); Ahmed, III/470, 471; IV/265, 266. vd.

¹² *Şüphesiz, inananlar (Müslümanlar) ile Yahudiler, Hristiyanlar ve Sâbiîlerden (her bir grubun kendi şeriatında) Allah’a ve ahiret gününe inanan ve salih ameller işleyenler için Rableri katında mükâfat vardır; onlar korkuya uğramayacaklar, mahzun da olmayacaklardır (diye hükmedilmiştir).*” (Bakara, 2/62).

olmaları durumunda kurtuluşa ereceklerine asla işaret etmemektedir. Hz. Peygamber (s.a.v.)'in risaletinden itibaren, onun getirdiği İslamiyet'e inanmayan hiçbir kimse, ne yaparsa yapsın, kurtuluşa eremez, cennetlik olamaz, çünkü iman etmemiştir. Ayeti kerime, Rasulüllah Efendimiz'e risaletin verilişinden önce gelip de o devrin Peygamberine uyan ve ona verilen dine göre yaşayan geçmiş Ehl-i Kitab'ın kurtuluşundan söz etmektedir. Dolayısıyla ayet-i kerime, Rasulüllah Efendimiz'e risaletin verilişinden sonraki ve bugünkü Ehl-i Kitab'ı kapsamaz. Bütün akaid kaynaklarımızda ve itikadî problemi olan çağdaş ya da yakınçağ bazı tefsir sahipleri dışındaki eski ve yeni müfessirlerimizin tamamı, Yahudi ve Hristiyanların, sadece ve sadece Hz. Muhammed (s.a.v.)'e ve onun getirdiği her şeye iman edip salih amel işlemleri durumunda kurtuluşa ereceklerini söylemişlerdir.¹³

3- Ehl i Kitap'la İlgili Diğer Bazı Ayet-i Kerimeler

“Kim Allah’a ve Rasulü’ne iman etmezse, bilsin ki, biz kâfirler için çılgın bir ateş hazırlamışızdır.” (Fetih, 48/13).

“...Ona (Hz. Muhammed s.a.v.’e) iman edenler, onu destekleyerek hürmet edenler, ona yardım edenler ve ona indirilen nura (Kur’an’a) uyanlar var ya, işte onlar kurtuluşa erenlerdir. (Ey Muhammed!) De ki: ‘Ey insanlar! Şüphesiz ben, yer ve göklerin hükümranlığı kendisine ait olan Allah’ın hepinize gönderdiği peygamberiyim. Ondan başka hiçbir ilah yoktur. O, diriltir ve öldürür. O halde Allah’a ve onun sözlerine inanan Rasulü’ne, o ümmi peygambere iman edin ve ona uyun ki doğru yolu bulasınız.” (A'raf, 7/157-158).

“Sen onların dinlerine tâbi olmadıkça ne Yahudiler ve ne de Hristiyanlar asla senden razı olmazlar. De ki, ‘Allah’ın yolu asıl doğru yoldur.’ Sana gelen ilimden sonra, eğer onların arzu ve keyiflerine uyacak olursan, bilmiş ol ki, Allah’tan sana ne bir dost, ne bir yardımcı vardır.” (Bakara, 2/120).

¹³ Bkz. Taberi, *Câmiu’l-Beyân*, 2015, I/446; Celâleddin Suyûtî-Mahallî, *Tefsîru’l-Celâleyn* (Kur’ân-ı Kerim Hâmişinde), s. 10; Kurtubi, *el- Câmi’*, I/301; İbn Kesir, *Tefsîru’l-Kur’âni’l-Azim*, I, 103; Sâbûnî, *Safvetü’t-Tefâsîr*, Dâru’l-Ensar, 1987, İstanbul, I/63; Elmalılı; Hak Dini Kur’an Dili, I/372. (Elmalılı’nın, I/372. sayfada baskın bir şekilde söyledikleri ile, sayfa I/373. sayfa ortasında söyledikleri birbiriyle çelişki arz etmektedir).

4- Fatiha Suresi'nin Son Ayetinin Hadisi Şerif'e Göre Anlamı

Tirmizî'nin Sünen'inde ve Ahmed b. Hanbel'in Müsned'inde gelen makbul hadiste, Rasulullah (s.a.v) Efendimiz, Fatiha Suresi'nin sonunda geçen “*el-Mağdûbu aleyhim*” den maksadın Yahudiler olduğunu; “*ed-Dâllûn*”den maksadın da Hristiyanlar olduğunu haber vermiştir. Bu hadisi şerifin Tirmizî'deki uzun rivayeti (2953) Ebu Hüreyre (r.a.)'den, özet rivayet (2954) de Adiyy b. Hâtim (r.a.)'den gelmiştir. Tirmizî, 2953 no'lu hadis hakkında “*hasen*” hükmü verirken, 2954 no'lu hadiste sukut etmiştir. [Tirmizî, Tefsîru'l-Kur'ân, 1 (No: 2953, 2954), V/203, 204; Ahmed, IV/378, 379; V/77].

Aynı hadisin Ahmed b. Hanbel'in Müsned'inde “IV/378”de gelen uzunca rivayeti ise, Adiyy b. Hâtim (r.a.)'den, “*Müsned, V/77*”de gelen rivayeti de Nukâde el-Esedî (r. a.)'den mervîdir. İbn Kesir tefsirinde belirtildiğine göre hadis, çok sayıda sahabiden rivayet edilmiştir.¹⁴

İbn Kesir, Tefsiri'nde, Yahudi ve Hristiyanlardan her biri hakkında “*Dâllûn*” ve “*el-Mağdûbu aleyhim*” sıfatlarının ortak olmasıyla birlikte; ilimleri olmasına rağmen haktan sapıp ameli yitirmelerinden dolayı “*el-Mağdûbu aleyhim*” sıfatının, Yahudilerin en hususi vasfı haline geldiğini bildirir. Hristiyanların da dinleriyle ilgili ilmi yitirmelerinden dolayı “*dâllûn*” sıfatının, kendilerinin en hususi vasfı haline geldiğini haber verir.¹⁵

İbn Kesir, Tevbe Suresi'nin 35 ayetinin tefsirinde, Sufyân b. Uyeyne (r. aleyh)'in,¹⁶ “**Alimlerimizden bozulanlar (sapanlar) Yahudilere benzer,**

¹⁴ İbn Kesîr, Tefsîru'l- Kur'ani'l-Azîm, I/29, 30.

¹⁵ İbn Kesîr, Tefsîru'l- Kur'ani'l-Azîm, I/29.

¹⁶ Sufyân b. Uyeyne el-Hilâlî el-Kûfî el-Mekkî (r. aleyh), Hicrî 107 (M.725/726)'da Kufe'de doğdu. Sonradan Mekke'ye gitti ve Mekke'li oldu. Tebeüttâbiîn'in büyüklerinden olup, Tâbiûn'un büyüklerinin 80 kadarından ders almış, zühd ve takva sahibi, Hicaz bölgesi büyük fakih ve muhaddislerdendir. Hadiste 8. tabakadandır. Yedi bine yakın hadis rivayet etmiştir. A'meş, İbn Cüreyc, Şu'be, Abdullah b. Mübarek, İmam Şafii, Ahmed b. Hanbel, Yahya b. Main, Ali b. Medîni, Ahmed b. Menî', Humeydî, Abdürrezzak gibi büyük alimler/muhaddisler, kendisinden hadis almışlardır. Sünnete ittibasıyla maruftur. A'meş, İbn Cüreyc ve Şu'be'den, aynı zamanda kendisi de hadis almıştır. İbn Hacer'in Takrib'inde, ömrünün sonunda (son bir yılında) hıfzının değiştiği bilgisi yer alsa da Zehebi, bu iddiayı kesin bir dille yalanlar (Zehebi, Siyeru A'lâmi'n-Nübelâ 6/536). Hadiste sebt ve sika, asrının hâfızı, büyük imam ve zamanının hüccet'idir. Hicri 198 (M. 814) senesinde 91 yaşında vefat etmiştir. (Zehebî, Siyeru A'lâmi'n-Nübelâ, VI/529-538; İbn Hacer, Takrib, I/303).

Süfyan b. Uyeyne (r.aleyh)'in, İstanbul'un fethine katıldığı bir seferde İstanbul'da vefat ettiği söylense de, Tabakat kaynaklarına göre kendisi Mekke'de vefat etmiş ve Harem-i Şerif'e 1

avamdan bozulanlar (sapanlar) da Hristiyanlara benzer” dediğini rivayet eder.¹⁷ Maide Suresi 5/82 ayeti de bu yorumu doğrular mahiyettedir.¹⁸

SONUÇ

Dinimizde iman esası olarak kabul edilen, emredilen, yasaklanan ve haber verilen şeylerin tamamını kabul etmek imanın gereğidir. İman etmek özet olarak kelime-i şهادette toplanmıştır. Kelime-i şهادeti ikrar, Allah’ın Kur’an’da ve Rasulü’nün sünnetinde emir, yasak, haber ve iman esası olarak belirttiği her şeye inanmayı gerektirir.

Yahudilik ve Hristiyanlık tahrif olmuş dinler olduğu için Allah Son Din İslam’ı göndermiştir.

İslam inancına göre, imanla dünyadan ayrılan herkes cennete gidecektir. Günahkâr müminler ise, Allah’ın lütfuyla affedilmezlerse, cehennemde cezalarını çektikten sonra cennete gireceklerdir. İman esaslarını, farzları ya da haramları kabul etmemek kişiyi dinden çıkarır. Böyle bir kimse tövbe etmeden ölürse cennete giremez. Hz. İsa (a.s.) veya Hz. Musa (a.s.) döneminde kendilerine iman edenler elbet mümin olarak cennete gideceklerdir. Fakat İslamiyet’le birlikte geçmiş bütün dinler yürürlükten kaldırılmıştır. Gerek Kuran-ı Kerim’de gerekse hadis-i şeriflerde haber verdiğine göre, Hz. Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’in gönderilişinden itibaren her insan, onun risaletine inanmak zorundadır. Ona inanmayanlar, yukarıdaki ayetlerde görüldüğü gibi, Yüce Kitabımız Kur’an-ı Kerim’de “*kâfirler*” olarak nitelenmektedir. Kâfirler ise cennete giremezler.¹⁹

Hal böyleyken son 15 yılda Diyanet ve Türkiye Diyanet Vakfı’nın geldiği nokta son derece vahim görünmektedir. Diyanet’in Dini Yüksek İhtisas Eğitim Merkezleri programında, İslamiyet’in tek başına hidayet dini olmadığı, İslamiyet

km. mesafedeki Hacûn bölgesinde defnedilmiştir. (Bkz. İ. Hatiboğlu, “*Süfyan b. Uyeyne*”, İSAM Ansiklopedisi, 38/29).

¹⁷ İbn Kesîr, Tefsîru’l- Kur’ani’l-Azîm, II/350.

¹⁸ Maide, 5/82: “*Andolsun ki, Yahudilerle müşrikleri, müminlere düşmanlık bakımından insanların en şiddetlisi bulursun. Sevgi bakımından müminlere en yakın olanlarını da “Biz Hristiyanlarız!” diyenleri bulursun. Çünkü onların içinde bilgin keşişler ve dünyayı terk eden rahipler vardır. Hakikaten onlar, (hakkı itiraf etme hususunda o derece) büyüklük taslamazlar.*”

¹⁹ Bakara, 2/91; Maide, 5/72, 73; Beyyine, 98/6; vd.

dışında başka dinlerin de kurtuluşa götüreceği iddiasının işlenmesi,²⁰ benzer şekilde Türkiye Diyanet Vakfı'na ait bir kitapta da²¹ herkesin tatmin olduğu dinle kurtuluşa ereceği, dolayısıyla bu günkü Yahudilik ve Hristiyanlığın yanı sıra, Taoizm, Konfüçyanizm, Budizm ve Hinduizm gibi beşerî dinlerin de kurtuluşa götüreceği saçmalıklarına yer verilmesi, oldukça şaşırtıcıdır...

20.06.2017

Güncelleme: 05.11.2017

Dr. Ahmet GELİŞGEN

²⁰ Bkz. <http://www.ahmetgelisgen.com/Makale-Detay.aspx?ID=173#202905150717>

²¹ Bkz. <http://www.ahmetgelisgen.com/Makale-Detay.aspx?ID=85#2029052603>